

потребує негайного реагування та вирішення. Стратегія має базуватися не тільки на природоохоронному підході, а й на впровадженні нових технологій та збільшенні численності лісів.

--

1. Лісовий кодекс України: Закон України від 21.01.1994 р. № 3852-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 17. Ст. 99.

2. Бондарчук Н.В. Право лісокористування в Україні. *Митна справа*. 2012. № 6(84), Ч. 2, К. 2.

3. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року: Закон України від 28.02.2019 р. № 2697-VIII. Дата оновлення: 01.01.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2697-19> (дата звернення: 02.11.2020).

4. Заверюха М.М. Поняття охорони лісів, земель лісогосподарського призначення та основні заходи її здійснення. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014 р. Вип. 29. Том 1.

5. Куркодим В.Ю., Єльнікова Т. О. Проблематика вирубки лісів України: матеріали XII Всеукраїнської наукової on-line конференції здобувач вищої освіти, магістрів та аспірантів з міжнародною участю. Житомир: Сучасні проблеми екології. 2017 р.

Марочко А.

курсант факультету
підготовки фахівців для
органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Розвиток ринкових відносин супроводжується насиченням ринку різноманітними товарами і послугами. Однак даний процес, поряд з позитивними моментами, неминуче приводить до росту ряду негативних явищ – обману, обваженню, обрахуванню, продажу неякісної і фальсифікованої продукції. І хоча громадяни є центральною ланкою ринку і виступають одержувачами, замовниками (споживачами) товарів, робіт та послуг, вони найчастіше стають жертвами обману. З самого початку вони стосувалися лише товарів, які не відповідали якості або підробок продуктів, які купувалися найчастіше. Поліпшення добробуту споживачів

та їх захист є важливими цінностями Європейського Союзу (далі в тексті – ЄС) і звісно ж України. На рівні Європейського Союзу захист прав споживачів інтенсивно почав розвиватися лише з початку 90-х років минулого століття, коли 1992 року в Договір про заснування Європейського Союзу була внесена стаття 153 «Захист прав споживачів» [1].

До того часу йшла мова про окремі аспекти захисту прав споживачів,

однак належної уваги їм не приділяли, споживча політика ЄС не розглядалась як самостійна мета європейської співпраці та була обумовлена виключно однією з основних цілей Союзу, а саме – створенням внутрішнього ринку товарів та послуг [2].

Європейським економічним співтовариством накопичений великий досвід із захисту прав споживачів. Цей досвід є досить корисним для країн, в яких, як і в Україні, законодавство про захист прав споживачів з'явилося давно але не досягло належного рівню.

Першою організацією споживачів була Споживча Рада Норвегії – загальна організація споживачів Норвегії, яка була заснована в 1953 році і мала справу з широким спектром споживчих питань. Дана організація включала як юридичні, так і економічні питання, а також роботу, орієнтовану на продукти та послуги. [3].

Історія політики захисту прав споживачів у Європейському Союзі налічує майже 25 років спільної роботи. Водночас держави-члени ЄС забезпечують захист інтересів споживачів протягом набагато довшого часу. Політично дана структура ЄС побудована на основі Договору про створення ЄС [1, ст. 95].

Основними нормативно-правовими актами, що регулюють питання, в Україні,

Закони України “Про захист прав споживачів”, “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції” та “Про загальну безпечність нехарчової продукції.

Сьогодні особливо актуально постало питання захисту прав споживачів, які укладають електронні угоди, користуючись пропозиціями інтернет – магазинів.

Проблема захисту прав споживачів виникає і на етапі виготовлення продукції, товарів. Особливі вимоги ЄС щодо якості продукції, її стандартизації заслуговують на запровадження у національну практику України. В рамках ЄС відбулось оновлення права у сфері захисту прав споживачів, особливо зазначене стосується різного роду угод, зокрема електронних угод, щодо механізмів захисту прав споживачів в процесі виконання та припинення яких існують прогалини у національному праві. Законодавство України у цій частині також повинно належним чином гарантувати реалізацію споживачами своїх прав, а також забезпечувати їх належний захист враховуючи особливості укладення та виконання такого роду угод.

Отже, правове регулювання захисту прав споживачів в ЄС та України майже не відрізняється. Споживатство ЄС прагне до задоволення потреб жителів завдяки виробництву якісних товарів та наданню якісних послуг, що б не порушували європейських норм та стандартів, Тому й усі виробничі процеси повинні вдосконалюватися для безперервної роботи та зменшення скарг споживачів. Також право ЄС містить такі дієві гарантії щодо захисту прав споживачів, які виступають стороною електронних угод (угод на відстані),

які необхідно перейняти для України в ЄС для здійснення більшого захисту.

1. Цивільний кодекс України *Відомості Верховної Ради України*. 2003. – № 40. – Ст. 356.

2. Закон України "Про захист прав споживачів" *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1991. № 30. – Ст. 379.

3. Право Европейского Союза: правовое регулирование торгового оборота: уч. пос. ред. В. В. Безбах, А. Я. Капустин, В. К. Пучинский. М.: Зерцало, 1999. 400 с.

4. Іваненко, Л. М. Захист прав споживачів підручник Л. М. Іваненко, О. М. Язвінська. К.: Юрінком Інтер, 2014. 496 с.

5. Муравйов, В. І. Проблеми гармонізації законодавства держав-членів та третіх країн в контексті європейської інтеграції В. І. Муравйов *Український щорічник міжнародного права*. К.: Видавничий дім «Промені», 2010. С. 286–319.

Lukomska A. A.

2nd year cadet of the faculty of training
specialists for pre-trial investigation bodies
Dnipropetrovsk State University
of Internal Affairs

Supervisor:

Bolkarova O. V.

senior Lecturer, Department of Ukrainian
Studies and Foreign Languages,
Dnipropetrovsk State
University of Internal Affairs

MODERN YOUTH: THE ENGINE OR BALLAST OF OUR COUNTRY

In my opinion, the new generation should invest all our forces because of changing situation in the country. Nowadays young generation is lack of experience in different fields of activity. Moreover, to develop the country we need to think about our attitude to each other, we should become one, while everyone is in different direction. That is why, our country still can not properly develop.

Basic requirements for youth development in Ukraine.

From the GfK Ukraine [1] Youth Ukraine 2015 Sociological Survey presented at the All-Ukrainian Forum on Innovation and Youth Policy Reforms, it can be seen that the priority areas that need attention from the state are youth employment, housing, supporting talented youth, promoting healthy and safe lifestyles. Exactly such answers were given by interviewed Ukrainian citizens aged 14 to 35 years.

It may seem that the problems that the next generation is concerned with are self-centered because they are personal in nature, but addressing these needs di-